

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

1. číslo / 2015

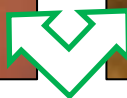
leden 2015

Je po Vánocích, skončily i vánoční prázdniny. Některým dětem se možná splnil vánoční sen a našly pod stromečkem to, na co se v skrytu duše těšily. Mnohé děti byly překvapeny, co si pro ně Ježíšek nachystal, ale nejdůležitější bylo, jak se zpívá: ... jen aby byl od Ježíška, jen aby byl šťastný a veselý! A to snad byl !?!

Alespoň podle předvánočního shonu a všech příprav, které bylo možno sledovat v pyšelské škole, se všichni snažili na Vánoce dobře připravit. Ve zdánlivém chaosu je pevný řád, podle kterého všechno klope jako dobře seřízené hodinky.

Před rozdáním pololetního vysvědčení se vraťte se Školníčkem k několika posledním školním dnům v roce 2014, než se za ním nadobro zavře hladina času.

Přípravy na Vánoce

Družinové děti vyráběly dekorace, aby se připravily na příchod Mikuláše, vánoční přáníčka, psaly dopis Ježíškovi, aby se nespletl a přinesl dárky na správnou adresu.

Žáci čtvrté třídy si vyrobili adventní kalendář. Chtěli mít na očích ubíhající čas a přibližující se Vánoce.

Na druhém stupni se nezahálelo, žáci vyráběli adventní věnce, různé ozdoby a zdobili školní stromeček.

Vánoční dílny

mohou vzniknout, když se spojí příjemné s užitečným.

To se stalo. Příjemná byla práce s dětmi, které se na dílny těšily a užitečný byl výtěžek z těchto dílen, který poslouží na zakoupení materiálu, potřebného k výrobě školních pomůcek dětem do Nepálu.

Zajímavé je, že stanovišť bylo více než deset, ale jen málokdo stihnul obejít všechna stanoviště. Vyskytla se i dvojice, která zůstala celou dobu na jednom stanovišti. Ale možností byla spousta.

Zdobení větvíček

Navlékání korálků

Výroba svícnu z jablka

Přáníčko s keramickou ozdobou

Vánoční hvězda z větvíček a sušených dobrůtek

Papírový stromeček s hvězdou

Adventní svícen

Zalaminátované ozdoby do oken

Zápichy do květináče

Visáčky na dárky

Poděkování

Dětem z družiny neuniklo, že si na ně paní uklízečka Jana Balatová občas vzpomene a něco jim do družiny přinese. A protože děti cítí, že je má ráda, chtěly jí taky udělat radost a proto jí jako poděkování nakreslily před Vánocemi obrázky s jejími miláčky.

Nebeská honorace

Ta mívá nejvíc práce právě v předvánočním a vánočním období.

Sehnat informace o všech zlobidlech, nezapomenout na žádného poslušného a hodného čekatele, nabalit sladkosti a uhlíky pro všechny ty mrňousky, aby na všechny vyšlo....

A v předvečer svátku svatého Mikuláše to vypukne. Vlastně ještě dříve, protože první nadělování začíná už ve škole.

Všechny děti se těší, ty menší s mrazivým pocitem na zádech.

Jé, já už se
těším!!!

Tak kde je
máme?

V té první třídě to
stojí za houby,
málo rošťáků!

Dejte pokoj čerti,
já si nějakého najdu.
A když nebudete
líní, najdete si taky.

Nech ho bejt, toho si potrestám sám.

Fuj tajbl, jak se na ně ti andělé hrnou. Snad nebudou obdarovávat ty, co patří nám !!!

Už toho nechej, už toho má dost!

Není to sice čokoládový Milkuláš, ale čokoláda to je.

Já zase jenom uhlík.

Nestěžuj si a příště se víc snaž!

Den otevřených dveří

Dětský domov

v Pyšelích

Letos, stejně jako jiné roky, byli nejvíce udiveni prvňáčci, když přišli na návštěvu svých spolužáků do dětského domova.

I když se jim v domově líbilo, nikdo by dobrovolně neměnil. Přesto využívají dne otevřených dveří téměř všichni učitelé, aby se děti seznámily se životem mimo rodinu.

Domáci se chlubili, co všechno jim pobyt v domově nabízí, ukazovali nám kroniku, ve které jsou zachyceni i ti, kteří už v domově nebydlí, ale rádi se přijdou podívat za tetami, které jim dlouhou dobu nahrazovaly maminky.

Kronikou se probírali spíš dospělí, děti zajímaly hlavně trofeje získané především ve sportovních kláních. Jejich očka se nemohla vynadívat na blýskavé poháry rozličných velikostí a tvarů. A malí fotbalisté, hokejisté a florbalisté se už viděli na dalším turnaji a představovali si, jak asi bude vypadat ta jejich odměna za jejich světový výkon.

Děvčatům se líbila spíš výzdoba na chodbách a v pokojích. Spousta výtvarných prací upoutávala jejich pozornost.

Když skončila prohlídka ložnic, kuchyně a dětských obývacích pokojů, bylo načase podívat se do jídelny. Tam se děti nechaly vyfotit u obřího stromčeka, pak si zašly pro dárek, oblékly se na cestu do školy a rozloučily se s domácími.

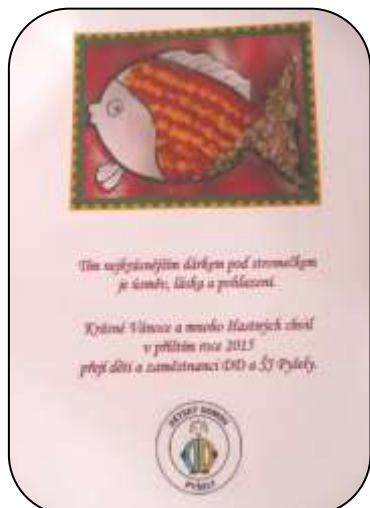
Po vyučování se rozejdou

do svých domovů ke svým rodičům a vrátí se jen ty děti, které nemají takové štěstí.

Některé děti z domova se těší, že se dostanou domů za svými vlastními rodiči aspoň na vánoční prázdniny. Přejeme jim, aby jich bylo co nejvíce a aby to netrvalo příliš dlouho, než si je rodiče budou moct vzít zase k sobě domů natrvalo.

Na konci návštěvy dostaly práníčka i paní učitelky a ještě perníkového kapříka jako PF do nového roku. Všem pracovníkům domova patří poklona za perfektně připravenou akci.

Adventní zpívání

Pěkný zvyk se v pyšelské škole dodržel i v posledních školních dnech roku 2014. Před vyučováním se děti prvního stupně shromáždily na chodbě v přízemí školy a pak se několik minut linuly celou školou naděje a příslib vyzpívané dětskými hlásky v podobě koled a vánočních písní.

Luxusní stojánek k hudebnímu nástroji

Koncert skupiny BRASS FIVE

Jan Pohořalý - trubka,
křídlovka

Karel Palowski - trubka

Jan Bílek – lesní roh

Václav Bízek - trombon

Martin Pončík - tuba

Doslovný překlad: žesťová pětka

Dětem, rozverným před blížícími se Vánocemi, přišlo představit sebe a žesťové hudební nástroje kvinteto Brass Five. Žesťové nástroje nejsou určitě mezi dětmi tak populární jako kytara, klávesy nebo flétna. Přesto se panu Pohořalému celkem snadno podařilo zaujmout všechny malé návštěvníky jejich koncertu.

V průběhu vystoupení přiblížil dětem některé žesťové hudební

Některé z předvedených nástrojů. Pokuste se je pojmenovat.

nástroje, na které hrají členové jejich skupiny. Největšího úspěchu se dočkala Aida trubka, zvaná aidovka, která byla zhotovena poprvé podle návrhů skladatele Giuseppe Verdiho pro Triumfální pochod. Když ji nechával zkonstruovat do své opery Aida, určitě v skrytu duše doufal, že se bude líbit i malým pyšelským žáčkům v druhém desetiletí dvacátého prvního století.

At' už je to s panem Verdim jak chce, děti si koncertu užily, zazpívaly si

písničky ze známých pohádek, přidala se nějaká ta lidová písnička a příjemná hodina ze čtvrtého dopoledne uběhla jako voda.

Druhého úspěchu se dočkal Adam Šintal ze třetí třídy, který byl na závěr představení pozván na

pódium z hlediště, aby vyjmenoval všechny nástroje, s kterými byli žáci seznámeni. Adam všechny názvy „vysypal z rukávu“ a odcházel doprovázen potleskem těch, kterým se už některé pojmy vykourily z hlaviček.

Rychlé rozloučení, potlesk a zpět do školy.

Končíme?

S družinou se děti před dlouhými prázdninami loučily svými oblíbenými činnostmi.

Výtvarně se vydováděly.

Kluci podlehli naposledy
stavebnímu šílenství...

Klidnější povahy si to rozdaly v deskových hrách.

Někomu vyhovuje vyřadit se jen tak, hlavně když není v klidu.

Z prvních sněhových koulí postavili první sněhuláky a na dlouhou dobu jediné.

„Chlapci, takhle si nemůžete hrát ve třídě, odložte ten míč!“

Děvčata těžko nesla nadcházející odloučení.

A ještě dokončit poslední přáníčka, rozdat si vánoční dárky a připít ...

Všechno nejlepší v roce 2015!

Grafika, sazba, tisk: Ingrid Cholevová

Vydán: Základní škola T. G. Masaryka v Pyšelicích